

for en praktisk Mand, som ogsaa har paa-
peget forskellige Reduktioner i Projektet.
Den Vej, Ministeren der er gaaet, mener
jeg kan være anvendelig i flere andre Til-
fælde, saa at Forberedelsen kan ske under
lagttagelse af, at praktiske Folk føre
Tilsyn med, hvorledes Forberedelsen sker.
Det maa i Særdeleshed være Mænd, som
have den Respekt for Statskassen, som
Autoriteterne efter min Opfattelse mere og
mere synes at mangle. Der synes at være
en stærk Tilbøjelighed hos mange Autori-
teter — og specielt tænker jeg her paa
Byggeautoriteterne — til at projekttere
overordentlig dyrt. Det skal være det
dyreste dyre, der kan udtænkes, i alle
Retninger, og saaledes mener jeg man
har projekteret den Postbygning, hvormod
her er Tale. Men nu at foreslaa en Æn-
dring i den beregnede Udgift lader sig
ikke gøre uden at standse Sagen. Det
har jeg erkendt, og derfor har jeg sammen
med det øvrige Udvalg været delagtig i
den Indstilling, der foreligger.

Indenrigsministeren (Berntsen): Al-
lerførst vil jeg bringe det ærede Udvalg
min Tak ikke blot for den Velvillie, men
ogsaa for den Hurtighed, hvormed denne
Sag er fremmet. Det er mig selvfølgelig
en stor Glæde at se, at alle Udvalgets
Medlemmer ere enige om at indstille dette
Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Men
dernæst skal jeg udtale, at jeg loyalt skal
tage Hensyn til alle de Henstillinger, der
ere gjorte i Betænkningen — og ogsaa nu
i Dag fra den ærede Ordfører (Berg) og
andre ærede Medlemmer — med Hensyn
til den videre Fremme af denne Sag. Jeg
skal med Hensyn til Spørgsmaalet om An-
vendelse af danske Arbejdere og dansk
Materiale i videst muligt Omfang sørge
for, at Udvalgets Ønsker ske Fyldest. Der
kan selvfølgelig være Forhold, hvor det
er mig umuligt at anvende alene dansk
Materiale. Men det skal ske i videst mul-
ligt Omfang, som Udvalget har ønsket.

Jeg er enig med Udvalget i, at Arki-
tekthonoraret er højt, og jeg er enig med
den ærede sidste Taler (Dinesen) i, at
Statens Byggeføretagender som Regel ere
for dyre. Men her er Indenrigsministeriet
stillet paa en noget egen Maade, idet jeg
her har været henvist til at benytte den

Arkitekt, der er antagen til at være Arki-
tekt for den nye Centralbanegaard, da
Centralpostbygningen skal opføres i umid-
delbar Nærhed og i umiddelbar Forbin-
delse med den nye Centralbanegaard. Jeg
tror derfor ikke, det vilde have været hel-
digt, om Udvalget havde tvunget mig til
at anvende en anden Arkitekt i dette
Forhold. Med Hensyn til det rent arki-
tektioniske vil det have sin Betydning, at
det er den samme Arkitekt, der leder
begge Byggeføretagender, og med Hensyn
til den Forbindelse, der skal finde Sted
mellem den nye Centralpostgaard og Ho-
vedbanegaarden, er det ligeledes bedst for
Arbejdets Fremme, at der er den samme
Arkitekt. Det glæder mig derfor ogsaa,
at Udvalget ikke har gjort nogen særlig
Indstilling i saa Henseende, men har taget
Forholdene, som de nu foreligge. Med
Hensyn til Spørgsmaalet i al Almindelig-
hed henviser jeg til den ærede Ordførers
Udtalelse om, at da der er nedsat et Ud-
valg, som har Statens civile Bygningsvæsen
under Overvejelse, er dette Udvalg egent-
lig Stedet til at drøfte hele dette Forhold.

Angaaende det Spørgsmaal, der blev
rejst af det ærede Medlem for Københavns
3die Valgkreds (Alfred Christensen), om,
hvorledes man skal stille sig, naar Central-
postgaardens er flyttet fra sin nuværende
Plads til Centralbanegaardens Plads, maa
jeg sige, at Spørgsmaalet om den fremti-
dige Anvendelse af den gamle Postgaard,
der overgaar til at blive Centralbygning
for Statens Telegraf- og Telefonvæsen,
ikke sorterer under mig, men under Mini-
steren for offentlige Arbejder, og i saa
Henseende kan Udvalget være trygt for
Fremtiden, idet Udvalget har reserveret
sig sin Stilling til dette Forhold. Jeg er
overbevist om, at min Kollega vil gøre
dette til Genstand for en indgaaende Un-
dersøgelse og Overvejelse og ogsaa tage
under Overvejelse det Spørgsmaal, som
det ærede Medlem for Københavns 3die
Valgkreds fremsatte, hvorledes man vil
stille sig overfor de Naboejendomme, som
det ærede Medlem omtalte. Jeg vil nødig
blande mig ind i dette Forhold, det ved-
rører strengt taget ikke mig. Jeg holder
mig til det, som sorterer under mig, den
nye Postbygning, og jeg tror, Rigsdagen
handler forsvarligt ved at tiltræde det